

BURGAZ KAZILARI 2005 YILI ÇALIŞMALARI

Prof.Dr. Numan Tuna*, Nadire Atıcı, İlham Sakarya, Elif Koparal

1993 yılından beri yürütülmekte olan Burgaz örenyerindeki kazı çalışmaları 2005 yılı kampanyası Prof.Dr. Numan Tuna başkanlığındaki bilim heyeti tarafından 18 Temmuz – 6 Ekim tarihlerinde gerçekleştirilmiştir. 2005 yılı kampanyası için gerekli mali kaynak ODTÜ TAÇDAM ve BAP Projesi kapsamında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Rektörlüğü ile T.C. Kültür Bakanlığı, DÖSİM tarafından karşılanmıştır.

2005 yılı kazı çalışmalarında Prof.Dr. Numan Tuna başkanlığındaki bilim heyetine T.C. Kültür Bakanlığı adına yetkili uzman olarak İzmir 1 No'lu Koruma Kurulu'ndan Arkeolog Hüdaverdi Benzer, ODTÜ TAÇDAM'dan Araş.Gör. Nadire Atıcı, Araş.Gör. İlham Sakarya, ODTÜ Yerleşim Arkeolojisi Programı'ndan Araş.Gör. Elif Koparal, Araş.Gör. Volkan Demirciler, Burak Belge (şehir plancısı), Seda Uçan (arkeolog), Canan Canbek (arkeolog), Memetcan Biber (arkeolog), Müjde İskeçe, (arkeolog), H. Burak Soy (arkeolog), Bengü Aykaç (konservatör), Nur Direr (konservatör), ile ODTÜ Yerleşim Arkeolojisi Programı'ndan Üveys Ekşi, Ceren Çilingir, Emine Sökmen, Mimarlık Bölümü'nden Fatma Arıkan, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nden Selen Ercan, Bilge Serin, Aytaç Ertekin Tarih Bölümü'nden Meriç Türker Öztürk katılmışlardır. Kazı çalışmaları değişen sürelerde ortalama 20 işçi ile yürütülmüştür.

2005 yılı kazı çalışmaları, Burgaz yerleşiminin konut ve sokak dokularının ve katmanlaşmasının daha net anlaşılmasına ve Burgaz yerleşiminin kamu alanlarını saptamaya yönelik olarak üç sektörde yaklaşık 875 m²lik bir alanda yürütülmüştür (Bk: Şekil 1). Özellikle Klasik Çağ yerleşim katı hakkındaki bilgilerimizi genişletmek için aşağıda belirtilen alanlarda kazılar yapılmıştır:

i) SE sektöründe 2003 yılı kazı çalışmalarında ortaya çıkarılan doğu-batı doğrultulu caddenin güneyinde bulunan ve 2004 yılı çalışmalarında bir kısmı açığa çıkarılan konutlar ile 2003 yılı çalışmalarında SE sektörünün batı tarafındaki kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu caddenin kuzeyinde kısmen ortaya çıkarılan konutların devamının anlaşılmasına yönelik

---

*Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Yerleşim Arkeolojisi Ana Bilim Dalı

olarak iki farklı alanda; 8.5.D, 7.5.C, 7.5.D, 7.5.B, 7.5.A, 6.5.B, 6.5.A, 5.5.B, 5.5.A, 4.8.D, 4.7.A, 4.7.D, 4.6.A, 4.6.D, 4.5.A, 4.5.B, 4.5.C ve 4.5.D plankarelerinde;

ii) Bugüne dek yapılan kazı çalışmalarında konut alanlarının büyük bir kısmı ortaya çıkarılan Burgaz yerleşiminin kamu alanlarının saptanabilmesi ve önceki yıllarda yapılan jeofizik çalışmalarında gözlenen anomalilerin test edilmesi amacı ile Liman Sektörü B11 tarlasında, SE.17.1.D, SE.17.1.C, SE.18.1.D, NE.16.1.B, NE.17.1.A, NE.17.1.B, NE.18.1.A plankarelerinde;

iii) Bir diğer çalışma alanı olan NE sektöründe ise, sektörün doğusunda daha önceki çalışmalarda ortaya çıkarılan kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu caddenin devamı ile cadde doğusundaki yapılanmayı anlamak ve NE sektöründe bugüne kadar yapılan çalışmalarda saptanan yapı adasını kuzeydoğuda sınırlayan muhtemel cadde veya sokağı saptamak amacıyla; 5.5.B, 6.5.A, 5.6.B, 6.6.A, 6.6.B, 6.6.C, 6.7.B, 6.7.C, 6.8.B, 6.8.C plankarelerinde çalışılmıştır.

NE Sektörü Çalışmaları:

BZ.05.NE.6.8.C ve 6.8.B açmaları:

NE.6.8.C açmasında yürütülen çalışmalarda alanın güneybatısından kuzeydoğusuna kesintisiz düzgün bir şekilde uzanan 48cm genişliğinde düzgün taşlardan örülmüş bir duvar (D310) ve bu duvarı dik kesen kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu uzanan 36 cm genişliğinde bir başka iç mekan duvarı (D320) ortaya çıkarıldı (Resim 1). İki duvar arasında kalan, açmanın batı tarafında iki duvara da yaslanan İ.Ö. 4.yy 3. çeyreğine ait seramiklerin ele geçtiği killi horasanlı F05-44 tabanı saptandı (Resim 2). Açmanın güneyinde kalan alanda, D310 duvarına yaslanan, diğer tabanlarla çağdaş, 6.8.B açmasından devam eden bir başka taban görüldü (F05-34).

D310 ile D320 duvarlarının oturduğu dolguları anlamak amacıyla açmanın kuzeydoğu tarafında iki duvarın birleştiği alanda derinleşildi. İki duvarın da İ.Ö. 5.yy seramiklerinin geldiği bir dolgu içinde +1.76m kotunda askıda kaldıkları ve duvarların diplerine duvar doğrultuları dışına taşan destek amaçlı küçük taşların yerleştirildiği saptandı.

6.8.C açmasında yürütülen çalışmalar sonucunda; daha önce açılan alanlarla herhangi bir bağlantısı bulunmayan yeni bir yapıya ait üç farklı mekanın tabanlarına ulaşıldı (Şekil 2).

6.8.B açmasındaki çalışmalarda açmanın güneydoğu köşesinden kuzeybatıya uzanan bir doğrultuda horasanlı kerpiçlere ulaşıldı (Resim 3). Kerpiçlerin kuzeyden güneye yıkıldıkları düşünülerek, kerpiçlerin kuzeyinde D310 duvarının net bir şekilde kesildiği alana dik bir alanda çalışmalar yürütüldü; D310 duvarına dik doğrultuda işlenmiş büyük bir blok taşlara ulaşıldı (D319).

Sonuç olarak, 6.8.C ve 6.8.B açmalarındaki çalışmalarda 2004 yılında ortaya çıkan ve doğrudan caddeye açılan mekanların parsel duvarının D257 duvarı olduğu ortaya çıkarılırken, NE sektöründeki yapı adasını sınırlayan ve daha önceki çalışmalarda ortaya çıkarılan caddeye bağlanan 220cm genişliğinde bir sokak da yine bu çalışmalarda saptandı. Ayrıca bu çalışmalarda çok net korunmuş kerpiç yıkıntıları görülürken, caddeyi sınırlayan D319 duvarının su basmanı seviyesine kadar taşlarla yükseltilmediği ve kerpiçlerin doğrudan temel taşları üzerinde yükseldiği anlaşıldı.

BZ.05.NE. 6.7.B ve 6.7.C açmaları:

6.7.C açmasında D114 ve D115 Hellenistik duvarları doğrultularında yapılan çalışmalarda duvarlar net bir şekilde açığa çıkarıldı. Duvar doğrultusunda duvara ait taşlar D115 duvarına yaslanır bir şekilde taban altından görüldü. D115 duvarına paralel alanda ise D259 duvarına yaslanan İ.Ö. 4. yy başı killi, çakıllı bir başka taban gözlendi (F05-48). Bu tabanın kuzey doğuda D115 duvarı döküntüleri dolayısı ile tahrip olduğu anlaşıldı. Açmanın güneydoğu köşesinde cadde doğrultusunda yürütülen çalışmalarda kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu caddenin son kullanım evresine ait güneyden kuzeye eğimli killi-horasanlı düzlemine ulaşıldı. Cadde düzleminin D114 duvarı altından devam edip D115 duvarına yaslandığı saptandı.

Caddenin devamını görmeye yönelik olarak **6.7.B** açmasında da çalışmalar yürütüldü. 6.8.C açmasında da görülen D114 ve D115 Hellenistik duvarlarının devamı ortaya çıkarıldı. Cadde doğrultusunda yürütülen çalışmalarda cadde son kullanım evresine ait düzlemin Hellenistik dönem tahribi ile bozulduğu anlaşıldı. D114 duvarı kenarındaki döküntü taşların da bu düzlemi tahrip edip, 6.7.A açmasında 2004 yılında saptanan caddenin İ.Ö.4. yy ortasına ait sert, seramikli, çakıllı düzlemine kadar devam ettiği saptandı. Cadde doğrultusunda devam

eden çalışmalarda kısmen korunmuş İ.Ö. 4. yy sonu cadde düzlemine ulaşıldı. Caddeyi sınırlayan ve daha önceki çalışmalarda ortaya çıkan D130 duvarı doğrultusunda yürütülen çalışmalarda Hellenistik tahrip altından doğrultusu tam olarak D130 duvarını tutmayan, biraz daha batıda yer alan kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu bir duvara ait batı yüzdeki taşlar ortaya çıkarıldı (D334). D334 duvarının kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu bir duvarla (D335) köşe yaptığı saptandı. Bu açıklık muhtemelen caddeye açılan dar bir sokak ve D334 duvarının döndüğü yerde görülen iri kumlu dolguda bu sokağa ait bir düzlem olduğu düşünülmektedir. Buna göre, D334 ve D335 duvarlarının bir başka yapıya ait parsel duvarları oldukları anlaşılmıştır (Şekil 2).

BZ.05.NE.6.6.C açması:

NE.6.6.C açmasının ilk seviyelerinde Hellenistik tahrip dolgusu kaldırıldıktan sonra, güneyden kuzeye eğimli caddenin son kullanım evresi düzlemine ulaşıldı. Açmanın güneyinde 6.6.B açmasından devam eden F05-28 killi-horasanlı tabanının devamı görüldü. Caddeyi sınırlayan D130 duvarı doğrultusunda yapılan çalışmalarda duvara ait temel taşları ortaya çıkarıldı. Duvar kuzeye devam etmeyip tahrip sonucu kesintiye uğradığı görülmüştür. D130 duvarının tahrip olduğu alana dik gelen kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu bir duvara ait temel taşları ortaya çıkarıldı (D336). Duvarın kesintiye uğradığı bu alanda sokaktan buradaki avlulu evin mekanına bir giriş olduğu düşünülmektedir.

BZ.05.NE.6.6.A, 6.6.B ve 5.6.B açmaları:

5.6.B açmasında kuzeybatı köşesindeki çalışmalarda daha önce 5.6.D açmasında görülen D165 duvarının sıvalı devamı ve bu duvara yaslanan horasanlı tabanın devamı ortaya çıkarıldı (F05-25). Cadde doğrultusunda yürütülen çalışmalar sonucunda caddenin İ.Ö.4.yy sonu kullanım evresine ait killi-horasanlı düzlemine ulaşıldı. Cadde düzleminin D114 Hellenistik duvarı altından devam edip D115 duvarına kadar yaslandığı görüldü. Açmanın kuzeybatısında D165 duvarı referans alınarak burada cadde genişliğinin yaklaşık 4.50 cm olarak ölçülmüştür.

6.6.A açmasında yürütülen çalışmalarda güneydoğu köşeden orta kesime uzanan daha önce 6.5.D açmasında görülen kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu D271 duvarı doğrultusunda kızıl toprak ve horasandan in-situ kerpiç örgülü duvara rastlandı. Kerpiçlerin iki yanında da duvar genişliğinin 50 cm olduğunu gösteren beyaz sıvalar iyi korunmuş olarak ortaya çıktı. Kerpiçler açmanın ortasında caddeyi sınırlayan D130 duvarına dayandığı görüldü (Resim 4).

D271 duvarının sınırladığı alanda İ.Ö. 4.yy 3. çeyreğine ait seramiklerin ele geçtiği killi bir taban (F05-26) saptandı.

Cadde doğrultusundaki çalışmalarda ise 5.6.B açmasından devam eden caddenin son kullanım evresine ait düzlemi görüldü. D130 duvarı doğrultusunda yürütülen çalışmalarda duvara ait düzgün, büyük ve işlenmiş temel blokları ortaya çıkarıldı. Duvar taşları açmanın kuzeydoğu tarafında iki sıra halinde korunmuş olarak karşımıza çıktı. Açmanın kuzey tarafında D130 duvarı ile cadde dolgularını anlamak amacıyla küçük bir alanda derinleşildi. Yapılan çalışmalarda; D130 duvarının İ.Ö.5.yy ortalarından sonra inşaa edildiği, caddenin ise 4. yy başından 4.yy sonuna kadar farklı düzlemler ile yükseltılarak kullanıldığı anlaşılmaktadır.

6.6.B açmasında kazı çalışmaları sadece batı bölümünde 2,5x5m'lik alanda yürütülmüştür. Açmanın güneydoğu köşesinde 6.6.A açmasından devam eden D271 duvarına ait kırmızı kerpiç izleri gözlemlendi. Açmanın batısında 6.6.A açmasında ortaya çıkan F05-26 kil tabanının devamı doğuya doğru zayıflayarak D270 duvarına ait taşlara yaslandığı görüldü. Bu tabanın doğu tarafı kaldırılarak sürdürülen çalışmalarda ortaya çıkartılan D270 ve D308 duvarlarının İ.Ö. 5.yy ilk yarısından sonra 38 cm kalınlığında inşaa edildikleri; D270 duvarının İ.Ö. 4.yy ortalarında genişletilerek 50cm olarak kullanımını sürdürdüğü, D308 duvarının ise aynı tarihlerde iptal edilip üstünün tabanla örtüldüğü anlaşılmıştır.

6.6.A, 6.6.B, 6.6.C açmalarında yürütülen çalışmalar sonucunda kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu caddenin doğusunda yer alan bir yapının caddeye bakan bölümleri açılmıştır. 2004 yılında açılan 6.5.D açmasında görülen ve İ.Ö.4.yy ortasında iptal edildiği düşünülen D275 duvarı muhtemelen bu yapının güneydeki sınırını oluşturmaktaydı; kuzeydeki sınırı ise 6.6.C açmasında bu yılki çalışmalarda görülen D336 duvarı ile tanımlanmıştır. Böylece bu parsel duvarları ile sınırlanan ve caddeye bakan üç mekan tamamen ortaya çıkarıldı (Şekil 2).

BZ.05.NE.5.5.B ve 6.5.A açmaları:

6.5.A açmasındaki çalışmalar modern kanalizasyon borusu tahribi dolayısı ile açmanın batısında 3x5m'lik bir alanda yürütüldü. 4. seviyede açmanın güneyinde kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu bir duvara ait taşlar ortaya çıkarıldı (D287). Duvarın kuzeyinde açmanın geri kalanında yürütülen çalışmalarında, daha önce 6.5.D açmasında görülen killi-horasanlı tabanın devamı (F05-7) açığa çıkarıldı. Bu taban üzerinde 6.5.D açmasındaki ocakla ilişkili olarak yoğun metal artıklarına rastlandı. Ayrıca taban üzerinden genelde kaba

kapların görülmesi, bu kapların metal eritmek amacıyla kullanılmış olduklarını düşündürmektedir. D287 duvarının oturduğu dolguları anlamak amacıyla, duvarın kenarında küçük bir alanda F05-7 tabanının bir kısmı kaldırıldı ve taban altına döşenmiş yoğun çakıl taşı ve kum görüldü. Bu dolgudaki seramikler, tabanın İ.Ö. 4. yy ortasından sonra yapıldığını göstermektedir. Bu dolgu altından gelen yoğun taşlı seramikli (İ.Ö.5.yy) dolgu kaldırıldı. Bu dolgunun D287 duvarına yaslanmadığı görülürken duvarın bu dolgu üzerine +1.89m kotunda oturduğu saptandı. Yoğun taşlı dolgu altından gelen kalın horasan dolgu kaldırıldı. Dolgu içinde İ.Ö 6.yy ilk yarısı İonia kylix parçaları ele geçti. Bu dolgu altından ise deniz kumlu bir dolgu saptandı.

NE.5.5.B açmasında yürütülen çalışmalarda NE.6.5.A açmasında ortaya çıkan D287 duvarına dik doğrultuda uzanan bir duvar ortaya çıkarıldı (D286). Açmada, güneydoğusu-kuzeybatısı yönünde ve daha önce 6.5.A açmasında görülen D287 duvarının devamı görüldü. Çalışmalarda ayrıca D286 duvarının güneyinden başlayıp daha sonra, D287 duvarının güneyinde duvar boyunca devam eden küfeki taşından oyulmuş bir kanal saptandı. Kanalin kuzeybatıya doğru eğimli ve kuzeybatı tarafı dağılmış durumda olduğu görüldü. Bir atık su kanalı olduğunu düşündüğümüz bu kanal caddeye açılmaktadır (Resim 5).

D286 ve D287 duvarları arasında kalan açmanın güneybatısında yürütülen çalışmalarında yine kanal gibi güneydoğudan kuzeybatıya eğim gösteren İ.Ö. 4.yy sonlarına ait horasanlı bir taban ortaya çıkarıldı (F05-5). Açmanın kuzeybatı köşesinde caddeyi sınırlayan ve D287 duvarına dik gelerek buradaki bir mekanı tanımlayan D130 duvarına ait düzgün temel taşları açığa çıkarıldı. D287 ve D130 duvarları arasında kalan açmanın kuzeydoğu tarafındaki çalışmalarda 6.5.A ve 6.5.D açmalarında da devamı görülen F05-7 killi-horasanlı tabanın devamı ortaya çıkarıldı. Taban üzerinde yer yer yanık izlerine ve yoğun bronz obje parçaları ile cüruflarına rastlandı. Bu alan ile 6.5.A açmasında ele geçen yoğun bronz parçalarının 6.5.D açmasındaki ocakla ilişkili olarak bronz işliği olasılığını güçlendirmektedir.

D286 duvar dolgularını anlamak amacıyla duvarın batı tarafında küçük bir alanda derinleşildi ve duvarın doğrudan F05-5 tabanının üzerine oturduğu, buna göre de sadece İ.Ö. 4.yy'da kullanılmış olduğu saptandı. Kaldırılan taban altından İ.Ö.5.yy 3. çeyreğine ait bir başka horasanlı taban (F05-19) ortaya çıkarıldı. Bu taban da kaldırıldı ve altından İ.Ö.5. yy ilk yarısına tarihlenen kil bir tabana ulaşıldı.

SE I Sektörü Çalışmaları:

BZ.05.SE.8.5.D açması: Bu açmada çalışmalar 1997 ve 1998 yıllarında çalışılan kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu taş döşeli sokağın devamını bulmak ve sokak ile sınırlanan yapıları açığa çıkarmak amacı ile yürütüldü (Şekil 3).

Sokağın güneybatı tarafında killi çakıllı bir taban (F05-4) ortaya çıkarıldı. Bu alan muhtemelen sokak ile sınırlanan bir iç mekandır ve tabanı İ.Ö. 4.yy ikinci yarısından sonuna kadar yükseltılarak kullanılmıştır. Açmanın doğu tarafında sokağı sınırlayan ve sokağın kuzeybatı tarafında bulunan yapıya ait D29 parsel duvarının devamı ortaya çıktı. D29 duvarının doğu tarafında ise avlu olarak düşünülen mekanda yoğun olarak zeytin çekirdekleri ile D28 duvarına paralel uzanan küfeki taşından yapılmış bir kanalın bulunması burada bir işliğin varlığını göstermiştir.

D296 ve D18 duvarlarını derinliğini ve F05-4 tabanı ile ilişkilerini görmek amacıyla iki duvar arasında derinleşildi. +1.72m kotunda horasanlı bir taban (F05-11), +1.62m kotunda ise killi bir taban (F05-12) görüldü. F05-12 tabanının da altına inildiğinde yoğun küçük çakıltaşı ve deniz kabuğundan 20cm'lik bir blokaj görüldü. Bu blokajın altından ise büyük taşlardan oluşan bir dolgu gözlemlendi. D296 duvarının +1.45m kotunda bu dolguya oturduğu saptandı. Bu alanda İ.Ö. 6.yy seramikleri görüldü.

Sonuç olarak, güneydoğu-kuzeybatı doğrultulu uzanan sokağın iki tarafında farklı mekanlara rastlandı (Resim 6). Öncelikle kuzey kısımda D29 parsel duvarı ile sınırlanan evin İ.Ö.4.yy sonunda mekanlarının zeytin işliği olarak kullanıldığı anlaşıldı. Sokağın güneyinde ise D18 parsel duvarı ile sınırlanan evin İ.Ö.4.yy ortasından sonuna kadar kullanılan mekanlarına ait farklı evrelerin tabanları ve duvarları ortaya çıkarıldı.

SE.7.5.C ve SE.7.5.D açmaları:

1997-1998 yıllarında açılan kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu taş döşeli sokağı sınırlayan yapıları anlamak amacıyla SE.7.5.C ve 7.5.D açmaları da kazılmıştır. 7.5.C açmasının batısında kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu, 55-58 cm genişliğinde bir duvar (D292) ortaya çıkarılmıştır; SE.8.5.D açmasında görülen F05-1 tabanının bu duvara kadar devam ettiği saptandı. D292 duvarının batı tarafında, bu duvara paralel uzanan 50 cm genişliğinde D293 duvarı açığa çıkarılmıştır.

7.4.A açmasında bulunan ve kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu uzanan D282 duvarının devamı +1.90m kotundan itibaren ortaya çıkarılmıştır. D282, D292, ve D293 duvarları ile sınırlanan ve güney kesimde sıkıştırılmış kil ve çakıldan oluşan bir tabana ulaşıldı (F05-10). Bu taban İ.Ö. 4.yy son çeyreğine tarihlenmektedir.

7.5.D açmasında yapılan çalışmalarda doğu bölümde 7.5.C açmasından devam eden F05-10 tabanının devamı iyi korunmuş olarak ortaya çıkarıldı. İ.Ö. 4.yy 3. çeyreğine tarihlenen bu taban D267 duvarına kadar dayanmaktadır. Açmanın kuzeybatı köşesinde kuzeydeki küçük evin parsel duvarı olan D62 duvarı açığa çıkarıldı. Bu alanda bu duvarla köşe yapan bir iç mekan duvarı da görüldü (D260).

D267 parsel duvarı ile D62 parsel duvarının arasındaki peristasis bölümünde uzanan, boyları 61cm, çapları 21cm olan ve iç içe bağlanmış şekilde 4 adet künk bulundu. Bu künklerin kuzey bitiminde künklerin bağlandığı düz dipli bir pithos ortaya çıkarıldı. Bu künklerden oluşan bu kanalda sokağa doğru bir eğim bulunmaktadır.

F05-10 tabanının blokajını görmek amacıyla açmanın güneybatısında yürütülen çalışmalarda taban blokajının hemen altında kuzeybatı- güneydoğu doğrultulu bir duvara rastlandı (D298). Bu duvarın güney tarafında duvarla çağdaş (İ.Ö. 4.yy. ikinci yarısı) killi bir taban saptandı (F05-35). Dolayısı ile D267, D292, D282 ve D298 duvarları ile sınırlanan mekanın İ.Ö. 4.yy sonuna doğru D298 duvarının iptal edilerek genişletildiği anlaşılmıştır.

Sonuç olarak, 7.5.C ve 7.5.D açmalarında D18 ve D267 parsel duvarları ile sınırlanan evin iç mekanları açılmıştır; burada sokağa bakan bir ön oda ve arkada iki kullanım evresi olan bir diğer mekan açığa çıkarılmıştır (Şekil 3).

BZ.05.SE.7.5.B açması: Kuzeyde D18, doğuda D1 ve batıda D267 duvarları ile sınırlandırıldığını düşündüğümüz evin arka mekanlarını anlamak amacıyla bu açmada çalışmalar yürütüldü. Açmanın kuzeyinde 7.5.C açmasında bulunan F05-4 tabanının devamı ortaya çıktı. Bu taban kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu uzanan taş sırasına kadar devam etmektedir. Bu taşlar doğrultusunda yürütülen çalışmalar sonucunda çok düzgün olmayan genişliği 60-68 cm arasında değişen blok taşlardan oluşan bir duvara rastlandı (D297). Duvarın güney tarafında yürütülen çalışmalarda güneybatı tarafında killi bir tabana ulaşıldı (F05-13).

Açmanın güneydoğusunda D17 duvarının devamını bulmaya yönelik çalışmalar yürütüldü ve duvarın kuzeydoğu hattı boyunca horasanlı çakıllı bir taban bulundu (F05-14). Bu taban D297 duvarına dayanmaktadır. D17 duvarı doğrultusunda derinleşilen alanda İ.Ö. 6.yy'dan itibaren İ.Ö. 4.yy sonuna kadar farklı taban ve tabanaltı dolguları ile katmanlaşma izlenmiştir.

BZ.05.SE.7.5.A açması: Bu açmadaki çalışmalarda ilk olarak 7.5.C açmasında görülen güneybatı-kuzeydoğu doğrultulu D292 duvarının devamı ortaya çıkarıldı. 55-58 cm kalınlığında olan duvarın iki yüzünde de beyaz sıva saptandı. D292 doğu tarafında yürütülen çalışmalar sonucunda 7.5.B açmasından devam eden F05-13 kil tabanının devamı görüldü. D292 duvarının batı tarafında ise killi çakıllı F05-36 tabanı ile karşılaşıldı. Bu tabanın açmanın kuzey tarafında zayıfladığı görüldü ve bu alanda derinleşildi. Açmanın kuzeyinde bulunan F05-35 tabanının devamı ortaya çıkarıldı. Bu taban 7.5.D açmasındaki D298 duvarına kadar yaslanmaktadır. Ele geçen buluntular ışığında F05-36 tabanı İ.Ö. 325'lere, F05-35 tabanı ise İ.Ö. 350'lere tarihlenmektedir. Dolayısı ile iki kullanım evresi saptanmıştır. Böylece D292, D298 ve batıda D267 duvarları ile sınırlanan bir iç mekan ortaya çıkarılmış oldu (Şekil 3).

BZ.05.SE.6.5.B açması: 2004 yılında açılan 6.5.C açmasında mekanları açığa çıkarılan ve D62 parsel duvarı ile sınırlanan evin güneydoğusu bitişiğinde D267 parsel duvarı ile tanımlanan bir diğer evin kullanım mekanlarını açığa çıkarmak amacı ile bu açmada çalışmalar yürütüldü. Açmanın kuzeybatı köşesinde D265 parsel duvarı ile D267 duvarı doğrultusu boyunca Hellenistik-Roma çağında yapıldığı anlaşılan bir tahrip çukuruna rastlandı. Açmanın güneybatı köşesinde D267 parsel duvarı ile sınırlanan evin içinde, ağız çapı yaklaşık 55cm olan bir kuyu ortaya çıkarıldı. Bu nedenle D267, D298, D292 duvarları ile sınırlanan mekanın evin avlusu olduğu düşünülmektedir. Güneydoğu köşede ise killi çakıllı bir taban saptandı (F05-37). Tabanın batıya doğru zayıfladığı ve tahrip olduğu gözlemlendi. Tabanın bu alanında derinleşildi ve doğu kesite yakın alanda çakıllı bir düzlem ortaya çıktı.

BZ.05.SE.6.5.A ve SE.5.5.B açmaları:

2004 yılında açılan 6.5.D, 5.5.C, 6.4.A ve 5.4.B açmalarında ortaya çıkarılan evin planını ve güney sınırlarını netleştirmek amacı ile bu açmalarda da çalışmalar yürütüldü. 6.5.A ve 5.5.B açmalarında yapılan çalışmalarda kuzeyde bulunan evin güney, batı ve doğu parsel

duvarları açığa çıkarılmış oldu (Şekil 3). Ayrıca bu alanda bir avlu olduğu anlaşıldı. D330 parsel duvarının da üstü kısmen kapatılarak bu alanın, kuzeyde D183, batıda D324, doğuda D229, olasılıkla güneyde D300 duvarları ile sınırlanan büyük bir işlik olduğu anlaşıldı. Kuzey kısımda ikiye ayrılan iki kanal ve 4.5.C açmasında bulunan kuyu da işlikle ilişkili olarak kullanılmış olmalıdır.

BZ.05.SE.5.5.A açması: D229 ve D183 parsel duvarları ile sınırlanan büyük avlunun işlevini anlamak ve bu alanı tanımlamak amacıyla bu açmada çalışmalara devam edildi. 5.5.B açmasında görülen kanalın devamına açmanın kuzeydoğu köşesinde rastlandı. Kanal çatı kiremitleri ve taşlardan destek verilerek yapılmıştır. Kanalda kuzeybatıda, caddeye doğru bir eğim söz konusudur. Kanalın güneyinde ise killi çakıllı bir taban saptandı (F05-62). Taban üzerinde İ.Ö. 4.yy ikinci yarısına tarihlenen seramik parçaları ele geçti. Bu tabanı bölen herhangi bir duvarın görülmemesi, alanın büyük bir avlu olduğuna işaret etmektedir.

SE II Sektörü Çalışmaları :

BZ.05.SE.4.8.D açması: 2001, 2002 ve 2003 yıllarında ortaya çıkarılan ev ile 2003 yılındaki çalışmalarda ortaya çıkarılan D222 parsel duvarının sınırladığı diğer evin mekanlarını anlamak amacıyla 4.8.D ve 4.7.A açmalarında çalışmalar yürütüldü (Şekil 3). D302 ve D306 duvarlarının sınırladığı açmanın kuzeydoğusunda İ.Ö. 4.yy'a tarihlenen killi bir taban ortaya çıkarılırken (F05-18), açmanın güneydoğu köşesinde D306 duvarına kadar yaslanan killi çakıllı bir başka taban saptandı (F05-24). D222 ve D223 parsel duvarları arasındaki peristasis kullanılmak üzere F05-21 kil tabanı ile kapatılmıştır. D223, D173, D186 duvarları doğrultularında yürütülen çalışmalarda F05-24 tabanı ile kapatılıp kullanılmadığı anlaşıldı. Önceki yıllarda büyük bir kısmı ortaya çıkarılan ve toplu halde yoğun ağırlıkların ele geçtiği ve dokumayla ilişkili bir mekan olarak değerlendirilen D241, D173, D243 ve D223 duvarlarıyla sınırlanan mekanın devamı, açmanın güneyinde ortaya çıkarıldı (Şekil 3). Bu mekan, geç dönemde D223 ve D173 duvarlarının tabanla kapatılmasıyla genişletilerek kullanılmış olmalıdır. Bu alan İ.Ö. 4.yy sonunda atölye-ev olarak kullanılmıştır.

BZ.05.SE.4.7.A açması: 4.8.D açmasının kuzeyinde görülen sıva düzleminin bu açmada da kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu devam ettiği ve yaklaşık 50cm uzunluğunda olduğu saptandı. Açmanın güneybatısında D222 parsel duvarı ile çağdaş kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu D301 ve D302 parsel duvarları ortaya çıkarıldı (Resim 7). Açmanın batı tarafında

çakıllı bir taban (F05-16) görüldü. Büyük oranda tahrip olmuş bu taban kısmen korunarak derinleştirildi ve bu tabanın D303 numarası verilen kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu duvarın üstünü İ.Ö.4.yy ilk yarısında örttüğü anlaşıldı. D222, D303, D238 ve D301 duvarlarının sınırladığı alanda yürütülen çalışmalarda killi bir taban ortaya çıkarıldı (F05-17). Kısmen kaldırılan taban altından düzgün kesimli 60x50cm, 20x30cm ölçülerinde blok taşlar görüldü. Bu bloklar olasılıkla erken dönem kullanımı ile ilgili bir girişi işaret etmektedir. Yine F05-17 tabanı altından yaklaşık 35cm genişliğinde erken kullanımına (İ.Ö.5.yy sonu, İ.Ö.4.yy başı) ait bir duvar ortaya çıkarıldı (D304). Bu duvarla ilişkili olarak F05-38 numaralı kil bir taban saptandı. Böylece, bu mekanın erken dönemde D301, D303, D304 ve D222 duvarları ile sınırlandırıldığı ve F05-38 tabanının bu döneme ait olduğu (İ.Ö.5.yy sonu, İ.Ö.4.yy başı), geç dönemde ise (İ.Ö.350-325) D222 ve D301 parsel duvarlarının kullanılmaya devam edildiği, D303 ve D304 duvarlarının ise mekan genişletme amacıyla tabanla örtülerek iptal edildiği saptanmıştır. Peristasisde yapılan çalışmalarda ise, D301 ile D302 duvarlarının İ.Ö.5.yy'a ait oldukları, fakat duvar örgülerinin farklı olduğu anlaşıldı.

BZ.05.SE.4.7.D. açması: Burada yürütülen çalışmalarda güneybatı tarafta 4.7.A açmasında ortaya çıkarılan kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu D303 duvarının devam ettiği ve D238 geç dönem duvarının bu duvara dayandığı görüldü. Açmanın ortasını kaplayan alanda dağınık kerpiçli, killi bir taban saptandı (F05-39) ve taban kısmen bırakılarak derinleştirildi. Taban altında kısmen düzgün görünen taşlarla oluşturulmuş bir taş dolgu ortaya çıkarıldı. 4.7.A açmasında blok taşlarla kesilen D304 duvarı doğrultusunda duvarın devamı ortaya çıktı. Açmanın kuzeybatı köşesinde kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu –önceki yıllarda ortaya çıkarılan- D236 duvarının devam ettiği gözlenirken, açmanın kuzeydoğu köşesinde ise kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu bir başka duvar (D309) saptandı. Böylece taş dolgu ve onun üzerini örten tabanın D236, D309, D303 ve D304 duvarları ile sınırlandırıldığı anlaşıldı. Taş dolgunun mekanın hemen hemen ortasına yakın bir alanda 70cm çaplı bir alanda devam etmediği saptandı ve bu alanda derinleştirildi. Yürütülen çalışmalarda sonucunda sadece alt yüzleri yanık taşlar gözlemlendi. Bu taşlar üzerindeki derin karbonlaşma izleri, yanma işleminin bu alanda uzun süreli olduğunu göstermektedir.

Sonuç olarak; D304, D303, D236 ve D309 duvarları ile sınırlanan bu alanın erken ve geç dönemde bir iç avlu görevi gördüğü anlaşılmaktadır (Şekil 3). Avlunun ortasındaki yanık taşların da olasılıkla bu alanda yüksek ısı atölye faaliyetleri ile ilişkili olduğunu göstermektedir.

BZ.05.SE.4.6.A açması: 4.7.D açmasında ortaya çıkarılan mekanın devamını anlamak amacıyla çalışmalar genişletilerek bu açmada devam edildi. Çalışmalarda üst kotlarda kısmen korunabilmiş çakıllı killi taban ortaya çıktı (F05-33). Taban üzerinde 40cm çapında bir dikme taşı ele geçti. 4.7.D açmasından devam eden D236 duvarının devamı ve bu duvarın kuzey yüzüne dayanan çakıllı killi bir tabana ulaşıldı (F05-31). 4.7.D açmasında ortaya çıkarılan D309 duvarının D236 duvarı gibi kısmen korunarak devam ettiği anlaşıldı. Bu açmadaki çalışmalar sonucunda 4.7.D açmasında görülen ve bir iç avlu olarak değerlendirilen mekanın sınırlayan duvarların devamlarına ulaşıldı.

BZ.05.SE.4.6.D açması: Daha önceki yıllarda ortaya çıkarılan kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu cadde ile ilişkili mekanları anlamak amacıyla bu açmada da çalışmalar yürütüldü. Üst kotlarda açmanın doğu tarafında geç dönem bir taban gözlemlendi (F05-49). Açmanın kuzeybatı tarafında kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu bir duvar ortaya çıkarıldı (D325). Bu duvara yaslanan ve İ.Ö.4.yy ortasına tarihlenen kil bir taban (F05-54) açmanın ortalarında görüldü. Açmanın güney tarafında yapılan çalışmalarda üzeri İ.Ö.4.yy başına tarihlenen horasanlı bir düzlemlerle örtülmüş kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu dağınık bir duvara rastlandı (D333). Sonuç olarak, 4.6.A açmasında D236 ve D309 duvarlarının kısmen tahrip edildiği gibi, bu açmada da D325 ve D333 duvarlarının geç evrelerde tahrip edildiği saptandı.

BZ.05.SE.4.5.A açması: 2001 yılında ortaya çıkarılan cadde ile sınırlanmış evin mekanlarını tanımlamak amacıyla bu alanda da çalışmalar yürütüldü. Açmanın kuzeybatısında caddeyi sınırlayan D332 parsel duvarına ait taşlar ortaya çıkarıldı. kuzeydoğu köşede D332 parsel duvarına dik gelen D324 no'lu kuzeybatı güneydoğu doğrultulu duvar saptandı. Açmanın güney tarafında daha önce 4.6.D açmasında ortaya çıkarılan D325 doğrultusunda yapılan çalışmalarda duvarın 180cm'lik bir kesintiden sonra doğrultusu biraz güneye kaymış ve D324 duvarına dik gelecek şekilde devam ettiği gözlemlendi (D331). Bu alandaki 180cm'lik boşluk muhtemelen mekana girişi sağlamaktadır. Bu duvarlarla sınırlı mekan içinde yürütülen çalışmalarda Hellenistik dönem tahribatı gözlemlendi. Bu tahribatın altından mekanın İ.Ö.4.yy. başına tarihlenen kil tabanına ulaşıldı (F05-51).

BZ.05.SE.4.5.D açması: 2001 yılında ortaya çıkarılan caddenin devamının ortaya çıkarılmasına yönelik olarak bu açmada da çalışmalar yürütüldü. Çalışmalarda öncelikle

güneydoğu tarafta caddeyi sınırlayan D183 parsel duvarı ortaya çıkarıldı (Şekil 3). Cadde doğrultusu üzerinde yürütülen çalışmalarda açmanın batı kesitinden başlayıp, doğu kesite doğru yaklaşık 2m devam eden İ.Ö.4 yy. ortasına tarihlenen cadde düzlemi görüldü. Taşlıklılı ve seramik kırıklılı, çakılılı bu cadde düzleminin kuzeyden güneye doğru eğimli olduğu anlaşıldı. Önceki yıllarda kısmen ortaya çıkarılan D183 parsel duvarının aynı doğrultudaki D332 parsel duvarına yaslandığı görüldü. D332 ve D183 parsel duvarlarının birleştıği alanda duvar ve cadde dolgularını anlamak amacıyla derinleştildi. Bu alandan ele geçen buluntular D183 duvarının İ.Ö.5. yy'dan itibaren kullanıldığını göstermektedir.

BZ.05.SE.4.5.C ve BZ.05.SE.4.5.B açmaları: Cadde ile sınırlılı mekanları tanımlayabilmek için bu açmalarda da çalışmalılar sürdürüldü. **4.5.C.** açmasında yapılan çalışmalılarda kuzeybatılı tarafta caddeyi sınırlayan D183 duvarının devamı ortaya çıkarılırken kuzeybatılı köşede cadde düzlemine ulaşıldı (Şekil 3). Duvarın güneyinde yürütülen çalışmalılarda daha önce ortaya çıkarılan D183 ve D324, D229 duvarlarıyla tanımlılı mekanın İ.Ö. 4.yy. ortasına tarihlendirilen kil tabanı görüldü. Açmanın güney tarafında çevresinde yoğun curuf parçalarının ele geçtiği bir kuyuya rastlandı.

4.5.B açmasındaki çalışmalılarda güneybatılıda 4.5.A açmasından devam eden D324 ve bu duvarla köşe yapan D331 duvarlarının devamlılıları ortaya çıkarıldı. D324 duvarının doğusunda yürütülen çalışmalılarda 4.5.D açmasından devam eden kil tabanın devamı görüldü. Bu taban üzerinde güneydoğu tarafta küçük bir alanda Hellenistik Dönem tahribi saptandı. Sonuç olarak; D183, D324, D229 duvarları ile sınırlılı, yaklaşık 10.40m genişlikte caddeye cephesi olan bu mekan bir kuyu ve kanallar içermekte ve olasılıkla çok amaçlı işlik görevi gören “ortak avlu” olarak kullanılmıştır.

Liman Sektörü– B 11 Alanı Çalışmaları:

Önceki yıllarda bu alanda yapılan jeofizik çalışmaları sonucunda özellikle SE.17.1.D ve NE.17.1.A karelerinde saptanan anomalilerin test edilmesi ve bugüne dek yapılan kazılı çalışmalılarda konut alanlarının büyük bir kısmı ortaya çıkarılan Burgaz yerleşiminin kamu alanlarını anlayabilmek amacıyla Liman sektörü olarak adlandırdığımız alanda da çalışmalılar yürütüldü (Şekil 4). Batılı yönünde günümüzde mendirek kalıntılılarının açıkça görüldüğü bir liman ile kuzeyinde sur duvarlarının bulunduğu bu alan “Akropol” olarak adlandırılan doğal

yükseltinin hemen kuzeyindedir; yerleşimin kamu yapılarının yer alması için uygun bir konuma sahiptir.

Limana Sektörü– B 11 alanı çalışmalarının genel değerlendirilmesi:

Limana sektöründe 7 adet 5x5m boyutlarında açmada yapılan çalışmalarda konglomera bloklardan inşa edilmiş bir yapının bir kısmı açığa çıkarılmıştır. SE.18.1.D, SE.17.1.D karelerinde yapılan sondaj çalışmaları bu yapının özgün kullanım evresinin İ.Ö 5. yüzyılın başından Hellenistik döneme dek uzanmaktadır. Bu yapıyı oluşturan duvarların dik köşeler oluşturup testere biçiminde “Akropol” ve sur duvarlarını çevrelediği anlaşılmıştır. Yükseklikleri 50 cm’i bulan büyük blokların genişliği 40-80 cm arasında değişmektedir. Yapıya ait duvarlar iki sıra halinde bloklardan oluşmaktadır. Dolayısı ile duvarların korunan yüksekliği yaklaşık 1.00 m.dir. Blokların görünen yüzleri kuzeye doğru bakmaktadır. Planda da açık biçimde görüldüğü gibi D316, D305, D307 ve büyük olasılıkla D311 duvarları en başta planlanıp inşa edilmiştir ve bu duvarlar gerçekte zikzak oluşturarak “Akropol”ü çevreleyen tek bir duvarın parçalarıdır (Şekil 4).

D288, D318 ve D317 duvarları ise aynı şekilde birlikte inşa edilerek D288, D317 ve D.311 duvarlarına dayandırılarak kare bir mekan oluşturulmuştur. D317 duvarının hemen üzerinde yükselen D327 duvarı ise bir seviye üstteki mekanın kuzey sınırını oluşturuyor olmalıdır. Yine konglomera bloklardan oluşan D321 duvarı ise D307 duvarının kısmen alt temelini oluşturup güneye doğru devam ediyor olmalıdır. Konglomera bloklardan oluşan bu yapı dik bir eğime sahip olan “Akropol” tepesinin kuzey yönünde toprak kaymasını önlemek ve üzerinde yer almış olması muhtemel yapıların temeli için tesviye edilmiş alan oluşturan bir teras yapısına ait olduğu düşünülmektedir. Duvarların genişliği 80 cm.dir. Hellenistik dönemde de kullanılmış olan duvarların üst taşlarından bazılarının tahrip edildiği görülmüştür. D317, D318, D288 ve D311 duvarlarının oluşturduğu kare planlı mekanın içi tamamıyla yoğun taş dolgu ile doldurulmuştur; D317 duvarı önünde açılan sondajda alt bloğun yüzünün düzensiz üst bloğun ise düzeltilmiş olması orijinal kullanım evresinde üst blokların görünürde olduğunu düşündürmektedir. Üstüste yerleştirilmiş iki blok halindeki bu duvarlar milli toprak üzerine oturmaktadır (Resim 8). Anakayanın derinde olduğu bu alanda blokların yerleştirilmesi esnasında milli toprak taşınarak tüm alana serilmiş olmalıdır. Limanda mendireklerin mesafesinden de açıkça anlaşılacağı gibi kıyı çizgisinde önemli bir değişim söz konusu değildir.

Konglomera bloklardan oluşan yapının konumu kentin kamu alanları için oldukça uygundur. Ancak “Akropol” önündeki eğimli alanı teraslayan ve tesviye eden bu yapının üzerinde ne tür ve hangi işleve sahip kamu binalarının bulunduğunu söylemek şu an için mümkün değildir. İ.Ö 5. yüzyıl için Batı Anadolu merkezlerinde mimari olarak tanımlanabilmiş kamu alanlarının sayıca çok az olduğu göz önünde bulundurulursa, Burgaz-Liman sektöründe bu yıl elde edilen bulguların kent planlaması açısından önemli olduğu söylenebilir.

NE.16.1.B açmasında D316 duvarına dayanan D326 duvarı ve SE.17.1.D açmasında D321 duvarına iki taraftan dayanan D322 duvarı ise İ.Ö 5. yüzyıla aittir, ancak tek sıra halinde plaka taşlardan inşa edilmiştir. Yapı tekniği açısından konglomera bloklardan oluşan yapıdan farklı olan bu duvarların mekan içi düzenleme ile ilişkili olabileceği gözönünde bulundurulmalıdır. Ancak her ikisi de çok kısıtlı alanda izlendiğinden gelecek yıllardaki çalışmalar işlevleri açısından daha net bilgi üretecektir.

Hellenistik dönemde korunmuş halde olduğu D305, D307 ve D288 duvarlarının Hellenistik ve Klasik dönem mekan düzenlemesi için kullanılmasından açıkça anlaşılmaktadır. İ.Ö 4. yüzyılda inşa edilmiş olan D291 duvarı İ.Ö. 4. yy mekanının kuzey sınırını oluşturmaktadır. NE.18.1.A açmasında kuzey kesitte D291 duvarı ile benzerlik gösteren bloklar D291 duvarı ile köşe yapan bir duvara ait olup mekanın doğu sınırını oluşturuyor olmalıdır (Şekil 4). D288 duvarına dayanmıyor olması ya taş çalınması ya da giriş için açıklık bırakılması ile ilgilidir. D318 duvarının doğusunda bulunan seki taşları da yine dikdörtgen planlı İ.Ö 4. yüzyıl mekanının yapı evresi ile çağdaştır. D311 duvarının temelini oluşturan konglomera bloklar İ.Ö 5. yüzyıl yapısı ile ilişkilidir, ancak Hellenistik dönemde yükselti olarak kullanılmıştır. Oldukça düzensiz yuvarlak taşların toprak ile sıkıştırılması sureti ile oluşturulmuş olan D289 ve D290 duvarları ise Roma dönemi yapı evresine aittir (Resim 9). Bu iki duvarın haricinde SE.17.1.D açmasının güneybatı köşesinde ortaya çıkarılan in-situ pithos Roma yapı katı evresine aittir. SE.18.1.D ve NE.16.1.B karelerindeki kuyu bilezikleri de yine Roma dönemine aittirler.

Arkeometri, Konservasyon ve Çevre Düzeni Çalışmaları:

2005 sezonu kazı çalışmalarında alınan sonuçlar AutoCAD yazılımı kullanılarak farklı mimari evreler itibarıyla duvar, taban, kuyu ve benzeri öğeler 2004 yılı çizimlerine eklenerek,

antik çağın olası kent planı oluşturulma çalışmaları halen sürdürülmektedir. Ayrıca her yıl olduğu gibi, arkeolojik katmanlar ve dolgu no.ları itibarıyla ele geçen taşınabilir arkeolojik buluntuların -sadece çanak-çömlek olarak 6800 adet- mekansal dağılımında mekansal istatistik yöntemlerin uygulanması için 4th Dimension yazılımı ile mevcut veri tabanına girilmiştir.

2005 kazı sezonuna ait 30 adet bronz obje (sikke, ok ucu, olta ucu, çivi vb.) ile 18 adet seramik eserin konservasyonu tamamlanarak belgelemesi yapılmış ve Marmaris Müzesi'ne teslim edilmiştir. Etütlük eserler ile 2005 kazı sezonunda bulunan fakat işleme alınamayan diğer metal (pasif konservasyonları yapılmıştır) ve seramik objeler ile kazıevi deposuna kaldırılmıştır.

2005 yılı Burgaz kazıları kapsamında yürütülen arkeobotanik çalışmaları açmalardan alınan 28 örnekleme üzerinde gerçekleştirilmiştir. Örneklerin büyük bir çoğunluğu yanık tabakalardan alınmıştır; açığa çıkartılan mekanların kullanımına ışık tutabilmesi amacıyla taban üstü dolgularından da örnekleme yapılmıştır. Arkeobotanik verilerin çoğunluğunu zeytin çekirdekleri ve az miktarda üzüm çekirdekleri oluşturmaktadır. Ayrıca, çoğunluğun balık kemiklerinden oluşan mikro boyutta kemik örnekleri de toplanmıştır.

Datça kazılarında ele geçen ve müzelik değerde olmayan arkeolojik buluntularda eser element bileşimleri araştırılması için depo çalışması ile örnekleme yapılacak olanlar seçilmiştir. Daha sonra uygulanacak eser element analiz yöntemleri uygun bir standart referans madde (SRM) ile saptanacaktır. Analiz sonuçları, örneğin pişmiş toprak ve kalker taşından yapıma figürin ve bazı çanak-çömlek tiplerinin yapım maddeleri kökenlerinin belirlenmesinde kullanılacaktır.

Güney ve kuzey sektörlerinde 2005 yılı itibarıyla açığa çıkartılmış duvarlar ve eski yılların dağılmaya yüz tutmuş duvarları önceki yıllarda olduğu gibi, geleneksel horasan-pozalana ve beyaz çimento karışımıyla elde edilen harç ile sadece üst taş sırasının altına gizli derz yapılarak çamur harcı ile yapılmış antik duvarlar doğa koşullarına karşı sağlamlaştırıldı. 2005 sezonunda açığa çıkarılmış kerpiç duvarlar ve duvar sıvaları primal AC 33 ile koruma altına alınmıştır. Kuzey sektöründe tümü açığa çıkarılmış ve iyi korunmuş 2 no.lu ev (220 m²) ile bu yıl açığa çıkarılmış 100 m² lik alan üst örtü ile koruma altına alınmıştır.

Burgaz örenyeri için hazırlanan çevre düzeni kapsamında örenyeri girişi ile kuzey ve güney sektörlerinde Türkçe-İngilizce aliminyum tanıtım levhaları yerlerine dikilmiş ve çevreleri düzenlenmiştir. Burgaz kazı alanında tüm açmalar dikenli teller ile çevrilerek koruma altına alınmıştır.